

преселявахасе съсь четы въ смиренныя пастырски колибы. Игры, смѣхове и благодати послѣдуваха по всюду на незлобивыя пастырки. Сичкѣи дни бѣха дни праздничны: не можеше да чуе чловѣкъ друго, само сладкогласное църканіе птицъ, или сладкое духаніе зефировъ кое играеше съсь древесныя стебла, или фучаніе на єдну быстру отоку коя падаше отъ верха на єдну високу скалу, или пѣсни кои вдухнуваха музы пастыремъ иже послѣдуваха Аполону. Той Богъ ги учеше да придобывать цѣнунчанія, и да устрѣлявать серны и елени. Заради това и самѣи Бози завидѣха на това пастырско благополучіе; понеже той животъ имъ се видѣ посладокъ отъ сичкую нѣхну славу, за това призваха Аполона да се врати пакъ на Олимпъ.

Требува о сыне мой, отъ тая історія що ти казахъ да се научишь що требува да направишь, понеже и ты се находишь на истое Аполоново состояніе: разработи тую бесплодну землю; сотвори да процвѣтатъ твѣя пусти мѣста, и научи, якоже и оный Богъ сичкія пастыри, за да познаятъ сладость любви и единомыслія; укроти дивыя нѣхны сердца; посочи имъ сладкое желаніе добродѣтели; сотвори ги да усетатъ колко є сладко да восприматъ незлобивыя и простія пустинна веселія, отъ кои никой не може ги лиши. Єдинъ день, о сыне мой, єдинъ день неспокойства и жестокія грыжи кои окружають сичкія цари, ще те направатъ кога сѣднешь на престолъ да желаешь за пастырскій животъ.

Като говори Термосиръ тако, подаде ми єдну свирку съ єдинъ толко сладокъ гласъ, щото ечеха сичкіи планины кои се чуеха отъ редомъ, той часъ собра сичкія ближны пастыри околъ мене.